Pregaria.cat

Entrada

Negació

Per MartaF el dj., 09/11/2023 - 09:00

Sabies que el govern de Noruega pretén obrir a l'exploració i l'explotació minera 280.000 kilòmetres quadrats dels fons marins de l'oceà Àrtic? I que aquesta superfície equival gairebé a la mida de tot Itàlia? La mineria submarina no es veu, però té efectes devastadors sobre els ecosistemes dels fons marins. Precisament, els oceans compleixen una tasca essencial contra el canvi climàtic, absorbint i emmagatzemant el 25% de les emissions de diòxid de carboni generades per l'activitat humana. Però continuem sense fer-ne cas, com si això del clima fos només una moda absurda. Aquest és el gran càncer del nostre món: la negació. De fet, és una estratègia de supervivència per protegir-nos del dolor i de la por, però ha arribat un punt que el càncer del clima s'ha fet massa gros per continuar-lo silenciant. La negació també és la primera de les fases del dol. Ara bé, si ens quedem encallats aquí, sense voler cedir ni un mil·límetre a la realitat, com podrem superar junts aquest desafiament global que s'obre davant nostre?

La psicologia ens convida a ser valents i a enfrontar-nos als nostres propis fantasmes, a fer un pas més perquè els obstacles se superen de mica en mica. No salvarem pas el planeta d'avui per a demà perquè fa massa temps que hem deixat que el càncer s'apoderi de la Terra, però sí que podem ajudar a pal·liar tot el mal que hem fet fins ara al nostre planeta blau. Només cal canviar de perspectiva i sortir de la roda viciosa d'individualisme i de consum tòxic a què ens ha condemnat el sistema econòmic capitalista. L'excés de llibertat ens ha fet creure que tot es pot comprar i vendre i és així com no hem tingut pietat per esclafar els fonaments de l'ètica de la humanitat.

Però encara som a temps de superar aquesta crisi i de reconstruir-nos perquè la societat del buit i del desencís també avança imparable com el càncer que està aniquilant la llar que tots compartim, aquesta Casa Comuna que ens estima sense reserves, malgrat totes les traïcions. Llavors, per què no fem com el fill pròdig que torna a casa? La humanitat està massa dividida i hem perdut la noció de comunió amb la natura, ja que la modernitat ens ha ensenyat a oblidar-ho tot en nom del progrés. Però... el progrés justifica la nostra covardia amb la Mare Terra que ens acull? Aquesta no és la pregària que necessita el món.